

Nathalie Lind: Den 5. december sidste år havde vi første behandling af et tilsvarende forslag — dette er jo en genfremsættelse — og vi har siden da haft samråd med justitsministeren, vi har modtaget et notat om, hvad erfaringerne har været i Norge vedrørende den norske forvaltningslov, og vi får nu lejlighed til yderligere behandling i retsudvalget og har også i dag hørt justitsministerens bemærkninger. Jeg skal ikke her gennemgå de enkelte punkter i forslaget. Det gjorde jeg ret udførligt ved førstebehandling i december sidste år, og jeg skal henvide hertil.

Det, jeg fæster mig ved, er det indtryk, jeg fik af samrådet med den daværende justitsminister, at man vel nok var noget i tvivl om, hvorvidt det var praktisk muligt for det nedsatte udvalg, som justitsministeren også omtalte, at være færdig så tidligt, at lovforslag kan udarbejdes til fremsættelse i 1974-75. Jeg nævner dette, fordi alt dette forudsætter et så betydeligt og grundigt arbejde, at jeg ikke ser nogen grund til at presse dette frem. Jeg tror nemlig, justitsministeren har ret, når han i dag siger, at hvis vi formaliserer for meget og ikke får undersøgt disse problemer til bunds, så risikerer vi blot at gennemføre noget, som medfører ekstra administration.

Jeg har også forstået, at regeringen endnu ikke i selve hovedspørgsmålet har lagt sig helt fast på, om vi skal have en almindelig forvaltningslov, eller om disse principper — nogle af dem kan jeg, som jeg har nævnt før, være enig i, andre er jeg skeptisk over for — skal indarbejdes i en lov om offentlighed i forvaltningen, eller om man skal gå den helt tredje vej, om man skal fastlægge den administrative praksis via cirkulærer.

Ombudsmanden har jo sendt en skrivelse af september sidste år, hvori han henstiller, at man skal underrette en part, hvis en afgørelse trækker ud, og henstiller, at man skal anvende stjernehøring, altså samtidig høring af forskellige myndigheder, og denne skrivelse har foranlediget, at statsministeriet her i oktober måned har udsendt et cirkulære om at følge ombudsmandens henstillinger. Men i dette cirkulære tilføjes en sætning:

„for så vidt ikke særlige forhold, herunder personaleforhold, taler derimod“.

Her er vi vist ved sagens kerne. Hvor

megen ekstra administration er vi interesseret i og er vi villige til at betale for, for at alle ideale krav til en grundig forvaltning kan blive opfyldt?

De oplysninger, vi har fået om den norske lov, går ud på, at den har ikke medført nogen væsentlig forøgelse af arbejdsbyrden i den offentlige forvaltning, bortset fra at der har været en vis stigning i antallet af klagesager. Det er jo også en udvikling, vi kender hjemme, det er noget, man principielt må acceptere. Har vi gennemført lovgivning, der giver borgerne rettigheder, skal de naturligvis også have orientering herom, og vi må være villige til at betale, hvad denne ekstra administration koster.

Et andet punkt er spørgsmålet om begrundelse, som også omtales i det norske materiale. Hvis man ikke, som man åbenbart har gjort i Norge, går over til at anvende standardbegrundelser — og så er værdien af dem jo egentlig ikke særlig stor — så må man alvorligt overveje efter min opfattelse, om man ikke skal nøjes med kun på begæring at give en efterfølgende begrundelse. Jeg tror, det vil koste helt urimeligt i administration, hvis vi skal ind på dybtgående, meget sindrigt udarbejdede begrundelser så generelt, som det foreslås her, hvor der er tale om enhver afgørelse.

Jeg skal ikke i øvrigt gå ind på enkeltheder. Vi er fra venstres side enig i ønsket om at styrke borgernes stilling, men vi mener også, at dette ønske må afvejes med et lige så udbredt ønske om, at forvaltningen kan udføre sine opgaver med så lille en indsats af penge og personel som muligt. Jeg tror derfor, at vi skal være varsomme med at stille for rigoristiske krav til administrationen, krav, som vel teoretisk set kan være rigtige, men som i praksis får til følge, at administrationen svulmer op.

Vi ønsker fordele og ulemper ved en almindelig forvaltningslov nøje overvejnet, og vi vil have dens indhold vurderet, før vi kan give tilslutning. Vi ønsker en effektiv og en hurtig sagsbehandling med fornøden hensyntagen til borgernes retssikkerhed, men vi må samtidig advare mod indførelsen af generelle regler, som kan betyde fordyrende og forsinkende offentlig administration.

Nordqvist: Det er ikke så forfærdelig længe siden, vi sidste gang drøftede dette